

Povelja Ujedinjenih nacija

MI, NARODI UJEDINjENIH NACIJA

rešeni

da spasemo buduća pokoljenja užasa rata, koji je dvaput u toku našeg života naneo čovečanstvu neopisive patnje, i

da ponovo potvrdimo veru u osnovna prava čoveka, u dostojanstvo i vrednost ljudske ličnosti, u ravnopravnost ljudi i žena i nacija velikih i malih, i

da obezbedimo uslove pod kojima će moći da se očuvaju pravda i poštovanje obaveza koje proističu iz ugovora i drugih izvora međunarodnog prava, kao i

da radimo na socijalnom napretku i poboljšanju životnih uslova u većoj slobodi

i u tom cilju

da budemo trpeljni i da zajedno živimo u miru jedni s drugima kao dobri susedi, i

da ujedinimo svoje snage radi održanja međunarodnog mira i bezbednosti, i

da obezbedimo, prihvatanjem načela i ustanovljenjem metoda, da se oružana sila ne upotrebljava izuzev u opštem interesu, i da koristimo međunarodni mehanizam u svrhu unapređenja ekonomskog i socijalnog napretka svih naroda,

odlučili smo da udružimo svoje napore

radi ostvarenja ovih ciljeva

Saglasno tome, naše odnosne vlade, posredstvom svojih predstavnika okupljenih u gradu San Francisku, koji su podneli svoja punomoćja u ispravnom i propisnom obliku, usvajaju ovu Povelju Ujedinjenih nacija i osnivaju međunarodnu organizaciju koja će se zvati Ujedinjene nacije.

GLAVA I

Ciljevi i načela

Član 1.

Ciljevi Ujedinjenih nacija su:

1. održanje međunarodnog mira i bezbednosti i u tu svrhu: preuzimanje efikasnih kolektivnih mera radi sprečavanja i otklanjanja pretnji miru i suzbijanje akata agresije ili drugih povreda mira, kao i postizanje mirnim sredstvima, a u skladu s načelima pravde i međunarodnog prava, sređivanja ili rešavanja međunarodnih sporova ili situacija koji bi mogli dovesti do povrede mira;
2. razvijanje među nacijama prijateljskih odnosa zasnovanih na poštovanju načela ravnopravnosti i samoopredeljenja naroda i preuzimanje drugih odgovarajućih mera radi učvršćenja opšteg mira;
3. postizanje međunarodne saradnje rešavanjem međunarodnih problema, ekonomске, socijalne, kulturne ili humanitarne prirode, i unapređivanje i podsticanje poštovanja prava čoveka i osnovnih sloboda za sve bez obzira na rasu, pol, jezik ili veru; i
4. da postanu središte za usklađivanje akcija preduzetih radi postizanja ovih zajedničkih ciljeva.

Član 2.

Organizacija i njeni članovi postupaju u sprovodenju ciljeva navedenih u članu 1 u saglasnosti sa sledećim načelima:

1. Organizacija počiva na načelu suverene jednakosti svih svojih članova;

2. da bi svakom od njih osigurala prava i povlastice koje proističu iz članstva, svi članovi savesno ispunjavaju obaveze koje su preuzeli u saglasnosti s ovom Poveljom;

3. svi članovi rešavaju svoje međunarodne sporove mirnim načinima, tako da međunarodni mir i bezbednost kao ni pravda ne budu povređeni;

4. svi članovi se u svojim međunarodnim odnosima uzdržavaju od pretnje si-. lom ili upotrebe sile protiv teritorijalnog integriteta ili političke nezavisnosti svake

države, ili na svaki drugi način nesaglasan s ciljevima Ujedinjenih nacija;

5. svi članovi daju Ujedinjenim nacijama svaku pomoć u svakoj akciji koju one preduzimaju u skladu s ovom Poveljom, i uzdržavaju se od davanja pomoći svakoj državi protiv koje Ujedinjene nacije preduzimaju preventivnu ili prinudnu akciju;

6. Organizacija obezbeduje da države koje nisu članice Ujedinjenih nacija postupaju u skladu s ovim načelima u meri u kojoj je to potrebno radi održanja međunarodnog mira i bezbednosti;

7. ništa u ovoj Povelji ne ovlašćuje Ujedinjene nacije da se mešaju u pitanja koja se po suštini nalaze u unutrašnjoj nadležnosti svake države niti zahteva od čla-nova da takva pitanja iznose na rešavanje na osnovu ove Povelje; ali ovo načelo neće uticati na primenu prinudnih mera predviđenih u glavi VII.

GLAVA II

Članstvo

Član 3.

Članovi osnivači Ujedinjenih nacija su države koje, pošto su uzele učešća na Konferenciji Ujedinjenih nacija za međunarodnu organizaciju u San Francisku, ili prethodno potpisale Deklaraciju o Ujedinjenim nacijama od 1. januara 1942, potpišu ovu Povelju i ratifikuju je u skladu s članom 110.

Član 4.

1. Članstvo u Ujedinjenim nacijama otvoreno je svim ostalim miroljubivim državama koje prihvate obaveze sadržane u ovoj Povelji, a po oceni Organizacije su sposobne i voljne da te obaveze izvršavaju.

2. Prijem svake takve države u članstvo Ujedinjenih nacija sprovodi se na osnovu odluke Generalne skupštine po preporuci Saveta bezbednosti.

Član 5

Članu Ujedinjenih nacija protiv koga je Savet bezbednosti preuzeo preventivnu ili prinudnu akciju, Generalna skupština može na preporuku Saveta bezbednosti privremeno obustaviti vršenje prava i povlastica po osnovu članstva. Vršenje ovih prava i povlastica Savet bezbednosti može ponovo uspostaviti.

Član 6.

Člana Ujedinjenih nacija koji uporno narušava načela sadržana o ovoj Povelji Generalna skupština, na preporuke Saveta bezbednosti, može isključiti iz Organizacije.

GLAVA III

Organi

Član 7.

Kao glavni organi Ujedinjenih nacija osnivaju se: Generalna skupština, Savet bezbednosti, Ekonomski i socijalni savet, Starateljski savet, Međunarodni sud i Sekretarijat.

2. U skladu s ovom Poveljom mogu se osnivati i pomoćni organi za koje se bude smatralo da su potrebni.

Član 8.

Ujedinjene nacije ne stavljaju nikakva ograničenja u pogledu izbora muškaraca i žena radi učešća u bilo kome svojstvu i na ravnopravnoj osnovi u njihovim glavnim i pomoćnim organima.

GLAVA IV

Generalna skupština

Sastav

Član 9.

1. Generalnu skupštinu sačinjavaju svi članovi Ujedinjenih nacija.

2. Nijedan član nema više od pet predstavnika u Generalnoj skupštini.

Zadaci i ovlašćenja

Član 10.

Generalna skupština može raspravljati o svim pitanjima ili o svim predmetima u okviru ove Povelje ili koje se odnose na ovlašćenja i zadatke svakog organa pred viđenog u ovoj Povelji može, s izuzetkom predviđenim u članu 12. da daje preporuke članovima Ujedinjenih nacija ili Savetu bezbednosti, ili i prvima i drugom, o svim takvim pitanjima ili predmetima.

Član 11.

1. Generalna skupština može razmatrati opšta načela saradnje u očuvanju međunarodnog mira i bezbednosti, uključujući načela na kojima počivaju razoružanje i regulisanje naoružanja, i može u pogledu tih načela da daje preporuke članovima ili Savetu bezbednosti ili i prvima i drugom.

2. Generalna skupština može raspravljati o svim pitanjima održanja međunarodnog mira i bezbednosti koja pred nju iznese bilo koji član Ujedinjenih nacija ili Savet bezbednosti ili država nečlanica Ujedinjenih nacija u skladu s članom 35, stav 2, i može, s izuzetkom predviđenim u članu 12, da daje preporuke o svakom takvom pitanju zainteresovanoj državi ili državama ili Savetu bezbednosti ili i jednima i drugima. Svako takvo pitanje u kome je potrebno preduzeti akciju Generalna skupština upućuje Savetu bezbednosti pre ili posle razmatranja.

3. Generalna skupština može skrenuti pažnju Savetu bezbednosti na situacije koje bi mogle ugroziti međunarodni mir i bezbednost.

4. Ovlašćenja Generalne skupštine izložena u ovom članu ne ograničavaju opšti domašaj člana 10.

Član 12.

1. Dok Savet bezbednosti obavlja u pogledu bilo koga spora ili situacije zadatke koji su mu povereni ovom Poveljom, Generalna skupština ne daje nikakvu preporuku u vezi s tim sporom ili situacijom, sem ako to ne zatraži Savet bezbednosti.

2. Generalni sekretar, s pristankom Saveta bezbednosti, obaveštava Generalnu skupštinu na svakom zasedanju o svim predmetima koji se tiču održanja međunarodnog mira i bezbednosti kojima se bavi Savet bezbednosti, s tm što isto tako obaveštava i Generalnu skupštinu ili članove Ujedinjenih nacija ako Generalna skupština ne zasedava odmah pošto je Savet bezbednosti prestao da se bavi takvim predmetima.

Član 13.

1. Generalna skupština pokreće proučavanja i daje preporuke u cilju:

a) unapređivanja međunarodne saradnje na političkom polju i podsticanja progresivnog razvoja međunarodnog prava i njegove kodifikacije;

b) unapređenja međunarodne saradnje na ekonomskom, socijalnom, kulturnom, prosvetnom i zdravstvenom polju, i pomaganja ostvarenja prava čoveka i osnovnih sloboda za sve bez obzira na rasu, pol, jezik, ili veru.

2. Ostale odgovornosti, zadaci i ovlašćenja Generalne skupštine u odnosu na predmete napred navedene u stavu 1 b) izloženi su u glavama IX i X.

Član 14.

Pridržavajući se odredbi člana 12 Generalna skupština može da preporučuje mere za mirno sređivanje svake situacije – nezavisno od njenog porekla – za koju nalazi da može da šteti opštem blagostanju ili prijateljskim odnosima među nacijama, uključujući situacije nastale povredom odredaba ove Povelje koje postavljaju ciljeve i načela Ujedinjenih nacija.

Član 15.

1. Generalna skupština prima i razmatra godišnje i posebne izveštaje Saveta bezbednosti; ovi izveštaji sadrže podatke o merama koje je Savet bezbednosti odlučio da preduzme ili je već preuzeo radi održanja međunarodnog mira i bezbednosti.

2. Generalna skupština prima i razmatra izveštaje ostalih organa Ujedinjenih nacija.

Član 16.

Generalna skupština u vezi s međunarodnim sistemom starateljstva izvršava zadatke koji su joj povereni po glavi XII i XIII, uključujući i potvrđivanje ugovora o starateljstvu za područja koja nisu označena kao strategijska.

Član 17

1. Generalna skupština razmatra i odobrava budžet Organizacije.

2. Troškove Organizacije snose članovi prema raspodeli koju izvrši Generalna skupština.

3. Generalna skupština razmatra i odobrava sve finansijske i budžetske sporazume sa specijalizovanim agencijama pomenutim u članu 57 i ispituje administrativne budžete tih specijalizovanih agencija radi davanja preporuka agencijama u pitanju.

Član 18.

1. Svaki član Generalne skupštine ima jedan glas.
2. Odluke Generalne skupštine o važnim pitanjima donose se dvotrećinskom većinom prisutnih članova koji glasaju. Ova pitanja obuhvataju: preporuke o održavanju međunarodnog mira i bezbednosti, izbor nestalnih članova Šaveta bezbednosti, izbor članova Ekonomskog i socijalnog saveta, izbor članova Starateljskog sa-veta u saglasnosti sa stavom 1 (v) člana 86. novih članova u Ujedinjene nacije; obustavljanje prava i povlastica po osnovi članstva, isključivanje članova, pitanja koja se tiču primene sistema starateljstva i budžetska pitanja.
3. Odluke o ostalim pitanjima, uključujući tu i određivanje dopunskih kategorija pitanja o kojima će se odlučivati dvotrećinskom većinom, donose se većinom prisutnih članova koji glasaju.

Član 19

Član Ujedinjenih nacija koji je u zaostatku s uplatom svoga finansijskog doprinosu Organizaciji ne može učestvovati u Generalnoj skupštini ako je iznos njegovih zaostalih uplata ravan ili veći od iznosa doprinosu koji je bio obavezan da plati za prethodne dve pune godine. Generalna skupština može ipak dozvoliti takvom članu da glasa ako se uveri da je ovo neplaćanje izazvano uslovima koji su izvan kontrole člana.

Postupak

Član 20.

Generalna skupština se sastaje u redovna godišnja zasedanja kao i prema potrebi u vanredna zasedanja. Vanredna zasedanja saziva generalni sekretar na traženje Saveta bezbednosti ili većine članova Ujedinjenih nacija.

Član 21.

Generalna skupština sama usvaja svoj poslovnik. Ona bira svog predsednika za svako zasedanje.

Član 22.

Generalna skupština može osnivati one pomoćne organe koji su još potrebni za obavljanje njenih zadataka.

GLAVA V

Savet bezbednosti

Sastav

Član 23.

1. Savet bezbednosti sastoji se od 15 članova Ujedinjenih nacija. Republika Kina, Francuska, Savez Sovjetskih Socijalističkih Republika, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Severne Irske i Sjedinjene Američke Države su stalni članovi Saveta bezbednosti. Generalna skupština bira deset drugih članova Ujedinjenih nacija kao nestalne članove Saveta bezbednosti, vodeći naročito računa, u prvom redu, o doprinosu članova Ujedinjenih nacija održanju međunarodnog mira i bezbednosti i ostalim ciljevima Organizacije kao i o pravičnoj geografskoj raspodeli.

2. Nestalni članovi Saveta bezbednosti biraju se na vreme od dve godine. Prilikom prvog izbora nestalnih članova, posle povećanog broja članova Saveta bezbednosti od jedanaest na petnaest, dva od četiri nova člana biće izabrana za vreme od godinu dana. Član kome je mandat istekao ne može odmah biti ponovo biran.

3. Svaki član Saveta bezbednosti ima jednog predstavnika.

Zadaci i ovlašćenja

Član 24

1. Da bi se obezbedila brza i efikasna akcija Ujedinjenih nacija, njihovi članovi poveravaju Savetu bezbednosti prvenstveno odgovornost za održanje međunarodnog mira i bezbednosti i saglašavaju se da Savet bezbednosti deluje u njihovo ime pri sprovođenju svojih dužnosti na osnovu ove odgovornosti.

2. Vršeći ove dužnosti, Savet bezbednosti deluje u saglasnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih nacija. Specifična ovlašćenja poverena Savetu bezbednosti radi obavljanja ovih dužnosti utvrđena su u glavama VI, VII, VIII i XII.

Savet bezbednosti podnosi Generalnoj skupštini godišnje, a po potrebi i specijalne izveštaje na razmatranje.

Član 25.

Članovi Ujedinjenih nacija saglasni su da prihvate i izvršavaju odluke Saveta bezbednosti u saglasnosti s ovom Poveljom.

Član 26.

U cilju unapređivanja, uspostavljanja i održavanja međunarodnog mira i bezbednosti, uz što manje rasipanje ljudskih i ekonomskih svetskih izvora na naoružanje, Savet bezbednosti je, uz pomoć Komiteta vojnog štaba predviđenog u članu 47, odgovoran za formulisanje planova koji će se podneti članovima Ujedinjenih nacija radi ustanovljavanja sistema za regulisanje naoružanja.

Glasanje

Član 27.

1. Svaki član Saveta bezbednosti ima jedan glas.

2. Odluke Saveta bezbednosti o proceduralnim pitanjima donose se potvrđnim glasanjem devet članova.

3. Odluke Saveta bezbednosti o svim ostalim pitanjima donose se potvrđnim glasovima devet članova, uključujući potvrđne glasove stalnih članova, s tim da se, pri donošenju odluka na osnovu glave VI i člana 52, stava 3, strana u sporu uzdrži od glasanja.

Postupak

Član 28.

1. Savet bezbednosti se tako organizuje da može stalno da vrši svoje zadatke. Radi toga će svaki član Saveta bezbednosti biti u svako doba predstavljen u sedištu Organizacije.

2. Savet bezbednosti održava povremeno sastanke na kojima svaki od njegovih članova može, ako tako želi, da bude predstavljen članom vlade ili nekim drugim specijalno postavljenim predstavnikom.

3. Savet bezbednosti može održavati sastanke i u takvim mestima izvan sedišta Organizacije koja će mu po njegovoj oceni najviše olakšati rad.

Član 29.

Savet bezbednosti može da osniva pomoćne organe potrebne za obavljanje njegovih zadataka.

Član 30.

Savet bezbednosti sam usvaja svoj poslovnik, uključujući i način izbora svog predsednika.

Član 31.

Svaki član Ujedinjenih nacija koji nije član Saveta bezbednosti može učestvovati, bez prava glasa, u diskusiji o svakom pitanju iznetom pred Savet bezbednosti uvek kad ovaj smatra da su interesi toga člana specijalno u pitanju.

Član 32.

Svaki član Ujedinjenih nacija koji nije član Saveta bezbednosti, a, isto tako, i svaka država koja nije član Ujedinjenih nacija, ako je strana u sporu koji razmatra Savet bezbednosti, biće pozvani da učestvuju, bez prava glasa u raspravljanju o tome sporu. Savet bezbednosti postavlja uslove koje smatra pravednim za učestvovanje države koja nije član Ujedinjenih nacija.

GLAVA VI

Mirno rešavanje spora

Član 33.

1. Stranke u svakom sporu, čije trajanje može da ugrozi održanje međunarodnog mira i bezbednosti, treba da traže rešenje pre svega putem pregovora, istražne komisije, posredovanja izmirenja, sudskog rešavanja, pribegavanja regionalnim ustanovama ili sporazumima, ili drugim mirnim načinima po svome sopstvenom izboru.

2. Savet bezbednosti, kad smatra potrebnim, poziva stranke da svoj spor reše takvim načinima.

Član 34.

Savet bezbednosti može ispitivati svaki spor ili svaku situaciju koja može dovesti do međunarodnog trivenja ili da se pretvori u spor, kako bi utvrdio da li produžavanje spora ili situacije može da dovede u opasnost održanje međunarodnog mira i bezbednosti.

Član 35.

1. Svaki član Ujedinjenih nacija može da skrene pažnju Savetu bezbednosti ili Generalnoj skupštini na svaki spor ili svaku situaciju čija je priroda izložena u članu 34.

2. Država koja nije član Ujedinjenih nacija može da skrene pažnju Savetu bezbednosti ili Generalnoj skupštini na svaki spor u kome je ona jedna od stranaka ako prihvati unapred, u vezi s tim sporom, obaveze na mirno rešavanje predviđeno u ovoj Povelji.

3. Postupanje Generalne skupštine u pitanjima na koja joj je skrenuta pažnja na osnovu ovog člana podleže odredbama članova 11 i 12.

Član 36.

1. Savet bezbednosti može preporučiti u svakoj fazi spora čija priroda odgovara članu 33 ili situacije slične prirode, odgovarajuće postupke ili metode uređenja.

2. Savet bezbednosti treba da uzme u obzir svaki postupak rešavanja spora koje su stranke već usvojile.

3. Dajući preporuke shodno ovom članu, Savet bezbednosti treba, isto tako, da ima u vidu da bi stranke, po pravilu, trebalo da pravne sporove iznose pred Međunarodni sud u saglasnosti s odredbama Statuta Suda.

Član 37.

1. Ako stranke u sporu čija je priroda izložena u članu 33 ne uspeju da rese spor načinima označenim u tome članu, one će ga uputiti Savetu bezbednosti.

2. Ako Savet bezbednosti smatra da nastanak spora može stvarno ugroziti održanje međunarodnog mira i bezbednosti, odlučuje da li da postupi po članu 36 ili da preporuči one uslove rešenja koje smatra odgovarajućim.

Član 38.

Ne dirajući u odredbe članova 33. do 37, Savet bezbednosti može, ako sve stranke u bilo kom sporu to zatraže, da daje preporuke strankama u cilju mirnog rešenja spora.

GLAVA VII

Akcije u slučaju pretnje miru, povrede mira i akata agresije

Član 39.

Savet bezbednosti utvrđuje da li postoji pretrja miru, povreda miru, ili agresija i daje preporuke ili odlučuje koje će se mere preduzeti u skladu sa članovima 41 i 42, da bi se održali ili vaspostavili međunarodni mir i bezbednost.

Član 40.

Da bi sprečio pogoršanje situacije, Savet bezbednosti može, pre no što da preporuke ili odluči o merama predviđenim u članu 39, pozvati zainteresovane strane da se povicaju onim privremenim mera za koje on smatra da su potrebne ili poželjne. Takve privremene mere ne smeju uticati na prava, zahteve ili položaj za-interesovanih strana. Savet bezbednosti dužan je da vodi računa o neispunjavanju takvih privremenih mera.

Član 41.

Savet bezbednosti može odlučiti kakve mere koje ne povlače upotrebu oružane sile treba da se primene u cilju izvršenja njegovih odluka, i može pozvati članove Ujedinjenih nacija da primene takve mere. Ove mogu da sadrže potpun ili delimičan prekid ekonomskih odnosa i železničkih, pomorskih, vazdušnih, poštanskih, telegrafske, radiografske i drugih veza, a, isto tako, i prekid diplomatskih odnosa.

Član 42.

Ako Savet bezbednosti smatra da mere predviđene u članu 41 ne odgovaraju ili se pokaže da su nedovoljne on može preduzeti takvu akciju vazduhoplovnim, pomorskim ili suvozemnim snagama koja je potrebna radi održanja ili vaspostavljanja međunarodnog mira i bezbednosti. Takva akcija može uključiti demonstracije, blokadu i druge operacije vazduhoplovnim, pomorskim ili suvozemnim snagama članova Ujedinjenih nacija.

Član 43.

1. Da bi doprineli održanju međunarodnog mira i bezbednosti, svi članovi Ujedinjenih nacija se obavezuju da stave na raspolaganje Savetu bezbednosti, na njegov poziv i u skladu sa posebnim sporazumom ili sporazumima oružane snage, pomoći i olakšice, uključujući tu i pravo prolaza, neophodne radi održanja međunarodnog mira i bezbednosti.

2. Takav sporazum ili sporazumi određuju brojno stanje i svrhu snaga, njihov stupanj pripravnosti i opšti raspored kao i prirodu olakšica i pomoći koje se imaju pružiti.

3. Sporazum ili sporazumi biće predmet pregovora koji će se na inicijativu Saveta bezbednosti povesti što je moguće pre. Oni se zaključuju između Saveta bezbednosti i članova ili između Saveta bezbednosti i grupa članova i podležu ratifikaciji država potpisnica u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim postupcima.

Član 44.

Kad Savet bezbednosti donese odluku o upotrebi sile, on će, pre no što od člana koji nije u njemu zastupljen zatražiti da stavi na raspolaganje oružane snage u svrhu ispunjenja obaveza preduzetih na osnovu člana 43, pozvati toga člana da, ako to želi, učestvuje u donošenju odluka Saveta bezbednosti koje se odnose na upotrebu kontingenata oružanih snaga toga člana.

Član 45.

Da bi se Ujedinjene nacije sposobile da preuzimaju hitne vojne mere članovi održavaju nacionalne kontingenete vazduhoplovnih snaga spremne za neodložnu zajedničku međunarodnu primudnu akciju. Jačinu i stepen pripravnosti ovih kontingenata i planova za njihovu zajedničku akciju određuje Savet bezbednosti uz pomoć Komiteta vojnog štaba, u granicama utvrđenim u posebnom sporazumu ili sporazumima navedenim u članu 43.

Član 46.

Planove za primenu oružane sile izrađuje Savet bezbednosti uz pomoć Komiteta vojnog štaba.

Član 47.

1. Osniva se Komitet vojnog štaba radi davanja saveta i ukazivanja pomoći Savetu bezbednosti u svim pitanjima koja se tiču vojnih potreba Saveta bezbednosti u svrhu održanja međunarodnog mira i bezbednosti, upotrebe i komandovanja snagama stavljenim mu na raspolaganje, regulisanja naoružanja, kao i mogućeg razoružanja.

2. Komitet vojnog štaba sačinjavaju načelnici štabova stalnih članova Saveta bezbednosti ili njihovi predstavnici. Komitet poziva svakog člana Ujedinjenih nacija koji nisu stalno predstavljeni u Komitetu

da mu se pridruži kad uspešno obavljanje zadataka Komiteta zahteva učešće toga člana u njegovom radu.

3. Komitet vojnog štaba je odgovoran pred Savetom bezbednosti za strategijsko rukovođenje svim oružanim snagama stavljenim na raspolaganje Savetu bezbednosti. Pitanja koja se tiču komandovanja tim snagama biće naknadno razrađena.

4. Komitet vojnog štaba, po ovlašćenju Saveta bezbednosti i posle savetovanja s odgovarajućim regionalnim ustanovama, može da osniva regionalne potkomitete.

Član 48.

1. Akciju potrebnu za izvršenje odluka Saveta bezbednosti u svrhu održanja međunarodnog mira i bezbednosti preuzimaju svi članovi Ujedinjenih nacija ili neki od njih, prema odluci Saveta bezbednosti.

2. Takve odluke izvršavaju članovi Ujedinjenih nacija neposredno i vođenjem svojih akcija u odgovarajućim međunarodnim ustanovama čiji su članovi.

Član 49.

Članovi Ujedinjenih nacija se udružuju radi međusobnog pružanja pomoći pri sprovođenju mera koje je doneo Savet bezbednosti.

Član 50.

Ako Savet bezbednosti preduzme preventivne mere ili prinudne mere protiv bilo koje države, svaka druga država, bila članica Ujedinjenih nacija ili ne, koja se suoči s posebnim ekonomskim problemima nastalim kao posledica tih mera, ima pravo da se savetuje sa Savetom bezbednosti u vezi s rešavanjem tih teškoća.

Član 51.

Ništa u ovoj Povelji ne umanjuje urođeno pravo na individualnu ili kolektivnu samoodbranu u slučaju oružanog napada protiv člana Ujedinjenih nacija, dok Savet bezbednosti ne preduzme mere potrebne za očuvanje međunarodnog mira i bezbednosti. O merama koje preduzmu članovi pri vršenju ovoga prava na samoodbranu biće odmah izvešten Savet bezbednosti i one neće ni na koji način da dovedu u pitanje ovlašćenja i odgovornost Saveta bezbednosti da po ovoj Povelji preduzme u svako doba takvu akciju ako je smatra nužnom radi održanja ili vaspostavljanja međunarodnog mira i bezbednosti.

GLAVA VIII

Regionalni sporazumi

Član 52.

1. Ova Povelja ničim ne isključuje postojanje regionalnih sporazuma ili agencija koji se bave onim pitanjima održanja međunarodnog mira i bezbednosti koja su podesna za regionalnu akciju pod uslovom da su ti sporazumi ili ustanove i njihova aktivnost u skladu s ciljevima i načelima Ujedinjenih nacija.
2. Članovi Ujedinjenih nacija koji sklapaju takve sporazume ili osnivaju takve ustanove ulagače svaki napor da lokalne sporove, pre no što ih podnesu Savetu bezbednosti, rese mirnim putem posredstvom takvih regionalnih ustanova.
3. Savet bezbednosti podstiče razvoj mirnog rešavanja lokalnih sporova posredstvom takvih regionalnih sporazuma ili takvih regionalnih agencija na inicijativu zainteresovanih država ili na poziv Saveta bezbednosti.
4. Ovaj član ni na koji način ne dira u primenu članova 34 i 35.

Član 53.

1. Savet bezbednosti, kad god je celishodno, koristi takve regionalne sporazume ili agencije za prinudnu akciju pod svojim rukovodstvom. Ali, bez odobrenja Saveta bezbednosti, neće po regionalnim sporazumima niti preko regionalnih agencija biti preduzeta nijedna prinudna akcija, izuzev mere protiv svake neprijateljske države kao što su one definisane u stavu 2 ovog člana, predviđenih u skladu sa članom 107 ili u regionalnim sporazumima usmerenim protiv obnavljanja agresivne politike bilo koje takve države, sve dok Organizacija ne bude mogla, na traženje zainteresovanih vlada, da preuzme na sebe odgovornost za suzbijanje nove agresije takve države.

2. Izraz »neprijateljska država« kako je upotrebljen u stavu 1 ovog člana pri-menuje se na svaku državu koja je u toku drugog svetskog rata bila neprijatelj bilo kog potpisnika ove Povelje.

Član 54.

Savet bezbednosti mora biti u svako doba potpuno obavešten o preduzetim aktivnostima ili onima koji se imaju u vidu na osnovu regionalnih sporazuma ili od strane regionalnih agencija u cilju održanja međunarodnog mira i bezbednosti.

GLAVA IX

Međunarodna ekonomска i socijalna saradња

Član 55.

U cilju stvaranja uslova stabilnosti i blagostanja koji su neophodni za miroljubive i prijateljske odnose između nacija, zasnovane na poštovanju načela ravnopravnosti i samoopredeljenja naroda, Ujedinjene nacije rade na unapređenju:

- a) povećanja životnog standarda, punog zaposlenja i uslova za ekonomski i socijalni napredak i razvoj;
- b) rešavanja međunarodnih ekonomskih, socijalnih, zdravstvenih i srodnih problema i međunarodne kulturne i prosvetne saradnje; i
- v) sveopštег поštovanja i уваžавања ljudskih prava као и основних слобода за све без обзира на расу, пол, језик или веру.

Član 56.

Svi članovi se obavezuju da će preuzimati zajedničku i pojedinačnu akciju u saradnji s Organizacijom radi postizanja ciljeva utvrđenih u članu 55.

Član 57.

1. Razne specijalizovane agencije ustanovljene međunarodnim sporazumom i sa širokom međunarodnom odgovornošću, kao što je utvrđeno njihovim osnovnim instrumentima, na ekonomskom, socijalnom, kulturnom, prosvetnom, zdravstvenom i srodnim poljima, povezuju se s Ujedinjenim nacijama u saglasnosti s odredbama člana 63.

2. Ove agencije tako povezane s Ujedinjenim nacijama nazivaju se u daljem tekstu specijalizovanim agencijama.

Član 58

Organizacija daje preporuke radi usaglašavanja politike i delatnosti specijalizovanih agencija.

Član 59.

Organizacija daje, kada tome ima mesta, inicijativu za pregovore između država zainteresovanih za stvaranje svake nove specijalizovane agencije potrebne za ispunjenje ciljeva utvrđenih u članu 55.

Član 60.

Odgovornost za izvršenje zadataka Organizacije izloženih u ovoj glavi leži na Generalnoj skupštini i pod njenim okriljem na Ekonomskom i socijalnom savetu koji tu svrhu raspolaže ovlašćenjima utvrđenim u glavi X.

GLAVA X

Ekonomski i socijalni savet

Sastav

Član 61.

1. Ekonomski i socijalni savet sastoji se od pedeset i četiri člana Ujedinjenih nacija koje bira Generalna skupština.
2. Uz rezervu u odnosu na odredbe stava 3, osamnaest članova Ekonomskog i socijalnog saveta bira se svake godine za period od tri godine. Članovi koji se povlače mogu odmah ponovo biti birani.
3. Na prvim izborima posle povećanja broja članova Ekonomskog i socijalnog saveta od dvadeset sedam na pedeset i četiri, pored članova izabranih na mesto devet čiji mandat ističe krajem godine, bira se dodatnih dvadeset i sedam članova. Mandat devetorice od ovih dvadeset i sedam dodatnih članova ističe za godinu dana, a mandat drugih devet članova za dve godine, u skladu s rešenjem Generalne skupštine.
4. Svaki član Ekonomskog i socijalnog saveta ima jednog predstavnika u Savetu.

Zadaci i ovlašćenja

Član 62.

1. Ekonomski i socijalni savet može da vrši ili pokreće proučavanja i da priprema izveštaje o međunarodnim ekonomskim, socijalnim, kulturnim, prosvetnim, zdravstvenim i srodnim predmetima i može da daje preporuke o svim tim predmetima Generalnoj skupštini, članovima Ujedinjenih nacija i zainteresovanim specijalno-zovanim agencijama.
2. On može da daje preporuke u cilju unapređenja poštovanja i uvažavanja prava čoveka i osnovnih sloboda za sve.
3. On može, o pitanjima iz svoje nadležnosti, da priprema nacrte konvencija radi podnošenja Generalnoj skupštini.
4. On može, u skladu s pravilima koja propisuju Ujedinjene nacije, da saziva međunarodne konferencije o pitanjima iz svoje nadležnosti.

Član 63.

1. Ekonomski i socijalni savet može da sa svakom od agencija navedenih u članu 57 zaključuje sporazume kojima se određuju uslovi pod kojima se agencija u pitanju povezuje s Ujedinjenim nacijama. Takvi sporazumi podležu odobrenju generalne skupštine.

2. On može da usaglašava delatnost specijalizovanih agencija savetujući se s njima i dajući preporuke takvim agencijama, a isto tako, dajući preporuke Generalnoj skupštini i članovima Ujedinjenih nacija.

Član 64.

1. Ekonomski i socijalni savet može da preduzima odgovarajuće korake radi dobijanja redovnih izveštaja od specijalizovanih agencija. On može da sklapa spora-zume sa članovima Ujedinjenih nacija i sa specijalizovanim agencijama radi dobijanja izveštaja o koracima preduzetim u svrhu sprovodenja njegovih sopstvenih preporuka kao i preporuka Generalne skupštine o predmetima koji ulaze u okvir njegove nad-ležnosti.

2. On može da saopštava svoje primedbe o tim izveštajima Generalnoj Skupštini.

Član 65.

Ekonomski i socijalni savet može da pruža obaveštenja Savetu bezbednosti i pomaže Savetu bezbednosti na njegovo traženje.

Član 66.

1. Ekonomski i socijalni savet obavlja takve zadatke koji spadaju u njegovu nadležnost a u vezi su sa sprovođenjem u život preporuka Generalne skupštine.

2. On može, uz odobrenje Generalne skupštine, da vrši usluge na zahtev članova Ujedinjenih nacija i na traženje specijalizovanih agencija.

3. On vrši i druge zadatke nabrojane u drugim odeljcima ove Povelje, ili koje mu odredi Generalna skupština.

Glasanje

Član 67.

1. Svaki član Ekonomskog i socijalnog saveta ima jedan glas.
2. Odluke Ekonomskog i socijalnog saveta donose se većinom članova koji su prisutni i koji glasaju.

Postupak

Član 68.

Ekonomski i socijalni savet obrazuje komisije za ekonomска i socijalna pitanja i za unapređivanje prava čoveka, kao i druge takve komisije za koje se ukaže potreba u cilju obavljanja njegovih zadataka.

Član 69.

Ekonomski i socijalni savet poziva svakog člana Ujedinjenih nacija da, bez prava glasa, učestvuje u njegovom razmatranju svakog predmeta za koji je taj član posebno zainteresovan.

Član 70.

Ekonomski i socijalni savet može da zaključi sporazume kako bi predstavnici specijalizovanih agencija, bez prava glasa, uzeli učešća u njegovom razmatranju i u razmatranju komisija koje je on obrazovao, kao i da bi njegovi predstavnici uzeli učešća u razmatranju specijalizovanih agencija.

Član 71.

Ekonomski i socijalni savet može da zaključi potrebne sporazume radi konsultovanja sa zainteresovanim nevladnim organizacijama zainteresovanim za pitanja koja ulaze u okvir njegove nadležnosti. Takvi sporazumi mogu se praviti s međunarodnim organizacijama i, kad tome ima mesta, s nacionalnim organizacijama posle konsultovanja sa zainteresovanim članom Ujedinjenih nacija.

Član 72.

1. Ekonomski i socijalni savet sam usvaja svoj poslovnik, uključujući način izbora njegovog predsednika.

2. Ekonomski i socijalni savet se sastaje prema potrebi, saglasno svome poslovniku koji sadrži i odredbu o sazivanju sednica na traženje većine njegovih članova.

GLAVA XI

Deklaracija o nesamoupravnim teritorijalna

Član 73.

Članovi Ujedinjenih nacija koji su odgovorni ili koji preuzimaju na sebe odgovornost za upravljanje teritorijama čiji narodi još nisu postigli punu meru samouprave priznaju načelo da su interesi stanovništva tih teritorija od prvenstvene važnosti i prihvataju kao svetu dužnost obavezu da unapređuju u najvećoj mogućoj meri, u okviru sistema međunarodnog mira i bezbednosti ustanovljenog ovom Poveljom, blagostanje stanovništva tih teritorija i, u tome cilju:

- a) da osiguraju, uz dužno poštovanje kulture naroda u pitanju, njihov politički, ekonomski, socijalni i prosvetni napredak, pravično postupanje s njima, kao i da ih štiti od zloupotreba;
- b) da razvijaju samoupravu, da posvećuju dužnu pažnju političkim težnjama tih naroda, kao i da im pružaju pomoć u progresivnom razvoju njihovih slobodnih političkih ustanova, u skladu s posebnim uslovima svake teritorije i njenih naroda i različitog stupnja njihovog napretka;
- v) da razvijaju međunarodni mir i bezbednost;

g) da radi uspešnog postizanja socijalnih, ekonomskih i naučnih ciljeva izloženih u ovome članu, unapređuju primenu konstruktivnih mera razvoja, da podstiču istraživanja, da sarađuju jedni s drugima i, kada i gde tome ima mesta, sa specijalno-zovanim međunarodnim telima; i

d) da generalnom sekretaru redovno dostavljaju radi obaveštenja, a u okvirima koje nalaže bezbednost i ustavne mogućnosti, statističke i druge podatke tehničke prirode o ekonomskim, socijalnim i prosvetnim prilikama na teritorijama za koje su odgovorni, izuzimajući teritorije na koje se primenjuju glave XII i XIII.

Član 74.

Članovi Ujedinjenih nacija slažu se takođe da se njihova politika na teritorijama na koje se ova glava primenjuje mora zasnovati, ništa manje nego kada je u pitanju oblast njihovih metropola, na opštem načelu dobrog susedstva, uz pridavanje dužne pažnje interesima i blagostanju ostalog sveta u socijalnoj, ekonomskoj i trgovinskoj oblasti.

GLAVA XII

Međunarodni sistem starateljstva

Član 75.

Ujedinjene nacije uspostaviće pod svojim rukovodstvom međunarodni sistem starateljstva za upravljanje i nadzor nad onim teritorijama koje mogu biti stavljene naknadnim pojedinačnim sporazumima pod taj sistem. Ove teritorije se dalje nazivaju teritorijama pod starateljstvom.

Član 76.

Osnovni ciljevi sistema starateljstva, u saglasnosti s ciljevima Ujedinjenih nacija utvrđenim u članu 1 ove Povelje, jesu:

a) da učvršćuje međunarodni mir i bezbednost;

b) da unapređuje politički, ekonomski, socijalni i prosvetni napredak stanovništva teritorija pod starateljstvom i njihov progresivni razvoj u pravcu samouprave ili nezavisnosti, kako to odgovara posebnim uslovima svake teritorije i njenih naroda i slobodno izraženoj želji zainteresovanih naroda kao i uslovima svakog sporazuma o starateljstvu;

v) da podstiče poštovanje prava čoveka i osnovnih sloboda za sve bez obzira na rasu, pol, jezik ili veru, kao i da podstiče osećanje međusobne zavisnosti naroda sveta; i

g) da obezbedi podjednako postupanje u socijalnim, ekonomskim i trgovin-skim pitanjima prema svim članovima Ujedinjenih nacija i njihovim državljanima, kao i podjednako postupanje sa ovim poslednjim u izricanju pravde, bez nanošenja štete ostvarenju napred izloženih ciljeva i u okviru odredbi člana 80.

Član 77

1. Sistem starateljstva primenjuje se na sledeće kategorije teritorija koje mogu biti stavljene pod taj sistem na osnovu sporazuma o starateljstvu:

a) teritorije koje se sada nalaze pod mandatom;

b) teritorije koje budu oduzete od neprijateljskih država kao posledica drugog svetskog rata; i

v) teritorije koje dobrovoljno stave pod taj sistem države odgovorne za njihovo upravljanje.

2. Naknadnim sporazumom će se odrediti koje će teritorije iz napred izloženih kategorija biti stavljene pod sistem starateljstva i pod kojim uslovima.

Član 78.

Sistem starateljstva ne primenjuje se na teritorije koje su postale članovi Ujedinjenih nacija, među kojima se odnosi treba da zasnivaju na poštovanju načela suverene jednakosti.

Član 79.

Uslovi starateljstva za svaku teritoriju koja se stavlja pod sistem starateljstva, podrazumevajući i svaku izmenu ili dopunu, utvrđuju sporazumno između sebe neposredno zainteresovane države, uključujući i silu mandatorku u slučaju teritorija koje se nalaze pod mandatom jednog člana Ujedinjenih nacija, i odobravaju se kao što je predviđeno u članovima 83 i 85.

Član 80.

1. Izuvezši ono što se može ugovoriti u pojedinačnim sporazumima o starateljstvu, zaključenim saglasno članovima 77, 79 i 81, kojima se pojedine teritorije stavljuju pod sistem starateljstva, i sve dok ti ugovori ne budu zaključeni, ništa u ovoj glavi neće biti shvaćeno kao da posredno ili neposredno na ma koji način menja bilo koja prava svake države ili svakog naroda niti uslove iz postojećih međunarodnih instrumenata čije su ugovorne strane članovi Ujedinjenih nacija.

2. Stav 1 ovog člana neće se tumačiti kao da daje osnovu za odugovlačenje ili odlaganje vođenja pregovora i zaključenje sporazuma za stavljanje teritorije pod mandatom i drugih teritorija pod sistem starateljstva kao što je to predviđeno u članu 77.

Član 81.

Sporazum o starateljstvu sadrži u svakom slučaju uslove na osnovu kojih se upravlja teritorijom pod starateljstvom i utvrđuje vlast koja će vršiti upravu nad teritorijom pod starateljstvom. Tu vlast, koja se dalje naziva administrativnom vlašću, mogu sačinjavati jedna ili više država ili sama Organizacija.

Član 82.

U svakom sporazumu o starateljstvu može se odrediti jedno ili više strateških područja koja mogu obuhvatiti deo ili svu teritoriju pod starateljstvom na koju se sporazum odnosi, bez povrede bilo kog specijalnog sporazuma ili sporazuma zaključenih na osnovu člana 43.

Član 83.

1. Sve zadatke Ujedinjenih nacija koji se odnose na strateška područja, uključujući i odobravanje uslova iz sporazuma o starateljstvu kao i njihove izmene i dopune, vrši Savet bezbednosti.

2. Osnovni zadaci utvrđeni u članu 76 primenjuju se na narod svakog strateškog područja.

3. Savet bezbednosti koristeći u skladu s odredbama sporazuma o starateljstvu i ne nanoseći štetu zahtevima bezbednosti, pomoć Starateljskog saveta radi izvršenja ovih zadataka Ujedinjenih nacija po osnovu sistema starateljstva koji se tiču političkih, ekonomskih, socijalnih i prosvetnih stvari u strateškim područjima.

Član 84

Dužnost je administrativne vlasti da osigura da teritorija pod starateljstvom da svoj doprinos održanju međunarodnog mira i bezbednosti. U tom cilju administrativna vlast može se koristiti dobровoljačkim snagama, olakšicama i pomoću s teritorije pod starateljstvom prilikom sprovođenja obaveza koje je administrativna vlast preuzeila u ovom pogledu prema Savetu bezbednosti, kao i radi lokalne odbrane i održanja zakonitosti i poretku na teritoriji pod starateljstvom.

Član 85.

1. Zadatke Ujedinjenih nacija u odnosu na sporazume o starateljstvu za sva područja koja nisu označena kao strateška, uključujući tu i odobravanje uslova iz sporazuma o starateljstvu i njihovih izmena ili dopuna, vrši Generalna skupština.
2. Starateljski savet, radeći pod okriljem Generalne skupštine, pomaže Generalnoj skupštini pri izvršavanju tih zadataka.

GLAVA XIII

Sastav

Član 86.

1. Starateljski savet sačinjavaju sledeći članovi Ujedinjenih nacija:
 - a) članovi koji upravljaju teritorijama pod starateljstvom;

- b) oni članovi poimenično navedeni u članu 23 koji ne upravljaju teritorijama pod starateljstvom, i
- v) onoliko ostalih članova koji na rok od tri godine izabere Generalna skupština koliko se pokaže potrebnim da bi se obezbedilo da ukupan broj članova Stara teljskog saveta bude podjednako podeljen između ovih članova Ujedinjenih nacija koji upravljaju teritorijama pod starateljstvom i onih koji to ne čine.

2. Svaki član Starateljskog saveta određuje jedno naročito kvalifikovano lice da ga u njemu predstavlja.

Zadaci i ovlašćenja

Član 87.

Generalna skupština i, pod njenim okriljem, Starateljski savet mogu pri vršenju svojih zadataka:

a) razmatrati izveštaje koje podnosi administrativna vlast;

b) primati peticije i ispitivati ih savetujući se s administrativnom vlašću;

v) vršiti privremene obilaske teritorija pod starateljstvom u vreme u koje se sporazumeju s administrativnom vlašću, i

g) preduzimati te i ostale akcije u skladu s odredbama o starateljstvu.

Član 88.

Starateljski savet sastavlja upitnik o političkom, socijalnom i prosvetnom napretku stanovnika svake teritorije pod starateljstvom, a administrativna vlast svake teritorije pod starateljstvom koja spada u nadležnost Generalne skupštine podnosi godišnji izveštaj Generalnoj skupštini na bazi takvih upitnika.

Glasanje

Član 89.

1. Svaki član Starateljskog saveta ima jedan glas.
2. Odluke Starateljskog saveta se donose većinom članova koji su prisutni i koji glasaju.

Postupak

Član 90.

1. Starateljski savet sam usvaja svoj poslovnik, uključujući i način izbora svoga predsednika.
2. Starateljski savet se sastaje prema potrebi saglasno svom poslovniku, koji sadrži i odredbu o sazivanju sednica na traženje većine njegovih članova.

Član 91.

Starateljski savet, kad tome ima mesta, koristi pomoć Ekonomskog i socijalnog saveta, a isto tako, i specijalizovanih agencija u pitanju kojima se oni bave.

GLAVA XIV

Međunarodni sud

Član 92.

Međunarodni sud je glavni sudski organ Ujedinjenih nacija. On postupa u skladu s priloženim statutom, koji je zasnovan na Statutu Stalnog suda međunarodne pravde i čini sastavni deo ove Povelje.

Član 93.

1. Svi članovi Ujedinjenih nacija su ipso facto strane Statuta Međunarodnog suda.
2. Država koja nije član Ujedinjenih nacija može da postane strana Statuta Međunarodnog suda pod uslovima koje u svakom pojedinom slučaju određuje Generalna skupština na preporuku Saveta bezbednosti.

Član 94.

1. Svaki član Ujedinjenih nacija obavezuje se da će se pridržavati odluke Međunarodnog suda u svakom sporu u kome je stranka.
2. Ako jedna stranka u sporu ne ispunи obaveze koje na njoj leže prema presudi koju Sud donese, druga stranka se može obratiti Savetu bezbednosti, koji može, ako smatra potrebnim, dati preporuke ili odlučiti o merama koje treba preuzeti da bi se presuda izvršila.

Član 95.

Ništa u ovoj Povelji ne sprečava članove Ujedinjenih nacija da rešavanje svojih sporova poveravaju drugim sudovima na osnovu sporazuma koji već postoje ili koji mogu biti ubuduće zaključeni.

Član 96.

1. Generalna skupština ili Savet bezbednosti mogu tražiti od Međunarodnog suda da da savetodavno mišljenje o svakom pravnom pitanju.
2. Drugi organi Ujedinjenih nacija i specijalizovane ustanove koje Generalna skupština može u svako doba na to da ovlasti, takođe mogu tražiti od Suda savetodavno mišljenje o pravnim pitanjima u okviru njihove delatnosti.

GLAVA XV

Sekretarijat

Član 97.

Sekretarijat sačinjavaju generalni sekretar i ono osoblje koje Organizacija može da zahteva. Generalnog sekretara imenuje Generalna skupština na preporuku Saveta bezbednosti. On je glavni administrativni službenik Organizacije.

Član 98.

Generalni sekretar postupa u tom svojstvu na svim sastancima Generalne skupštine, Saveta bezbednosti, Ekonomskog i socijalnog saveta i Starateljskog saveta, a vrši i sve druge funkcije koje mu povere ovi organi. Generalni sekretar podnosi Generalnoj skupštini godišnji izveštaj o radu Organizacije.

Član 99.

Generalni sekretar može skrenuti pažnju Savetu bezbednosti na svako pitanje koje po njegovom mišljenju može da ugrozi očuvanje međunarodnog mira i bezbednosti.

Član 100.

1. U vršenju svojih dužnosti generalni sekretar i osoblje ne traže niti primaju uputstva ni od koje vlasti izvan Organizacije. Oni će se uzdržati od svake akcije koja bi se mogla odraziti na njihov položaj kao međunarodnih službenika jedino Organizaciji.

2. Svaki član Ujedinjenih nacija obavezuje se da će poštovati isključivo međunarodni karakter funkcija generalnog sekretara i osoblja i da neće težiti da na njih utiče u vršenju njihovih dužnosti.

Član 101.

1. Generalni sekretar imenuje osoblje prema pravilima koje donosi Generalna skupština.

2. Odgovarajuće osoblje biće stalno dodeljeno Ekonomskom i socijalnom savetu, Starateljskom savetu i, ukoliko je potrebno, drugim organima Ujedinjenih nacija. Ovo osoblje čini sastavni deo Sekretarijata.

3. Pri zapošljavanju osoblja i određivanju uslova službe najveća pažnja će se pokloniti potrebi da se obezbedi najviši stupanj marljivosti, stručnosti i neporočnosti. Potrebna pažnja će se obratiti na važnost regрутovanja osoblja na najširoj mogućoj geografskoj osnovi.

GLAVA XVI

Razne odredbe

Član 102.

1. Svaki ugovor i svaki međunarodni sporazum koji zaključi neki član Ujedinjenih nacija posle stupanja na snagu ove Povelje biće što je mogućno pre registrovan u Sekretarijatu i objavljen od njegove strane.

2. Nijedna strana takvog ugovora ili međunarodnog sporazuma koji nije re-gistrovan shodno odredbama stava 1 ovog člana neće se moći pozivati na taj ugovor ili sporazum ni pred jednim organom Ujedinjenih nacija.

Član 103.

U slučaju sukoba između obaveza članova Ujedinjenih nacija po ovoj Povelji i njihovih obaveza po nekom drugom međunarodnom sporazumu, prevagu će imati njihove obaveze po ovoj Povelji.

Član 104.

Organizacija uživa na teritoriji svakog svog člana onu pravnu sposobnost koja joj je potrebna da vrši svoje funkcije i postiže svoje ciljeve.

Član 105.

1. Organizacija uživa na teritoriji svakog svog člana one povlastice i imunitete koji su potrebni za postizanje njenih ciljeva.

2. Predstavnici članova Ujedinjenih nacija i službenici Organizacije uživaju isto tako povlastice i imunitete koji su potrebni da samostalno obavljaju svoje funkcije u vezi s Organizacijom.

3. Generalna skupština može davati preporuke u cilju određivanja pojedinosti primene stavova 1 i 2 ovog člana ili predlagati u tu svrhu konvencije članovima Ujedinjenih nacija.

GLAVA XVII

Prelazne odredbe o bezbednosti

Član 106.

Dok ne stupe na snagu posebni sporazumi pomenuti u članu 43 i koji Savetu bezbednosti, po njegovom mišljenju, omogućavaju da otpočne s vršenjem svojih funkcija po članu 42, strane Deklaracije četiri nacije, potpisane u Moskvi 30. oktobra 1943. i Francuska, pristupiće međusobnom savetovanju saglasno odredbama stava 5 ove Deklaracije, a po potrebi i savetovanju s drugim članovima Ujedinjenih nacija, u cilju preduzimanja – u ime Organizacije – zajedničke akcije koja može biti potrebna radi očuvanja međunarodnog mira i bezbednosti.

Član 107.

Ništa u ovoj Povelji ne obesnažuje niti sprečava akciju u odnosima na ma koju državu koja je za vreme drugog svetskog rata bila neprijatelj bilo koje države potpisnice ove Povelje, preuzetu ili odobrenu – kao posledicu tog rata – od vlada odgovornih za takvu akciju.

GLAVA XVIII

Izmene i dopune

Član 108.

Izmene i dopune ove Povelje stupaju na snagu za sve članove Ujedinjenih nacija kad ih usvoje dve trećine članova Generalne skupštine i kada ih, saglasno njihovom ustavnom postupku, ratifikuju dve trećine članova Ujedinjenih nacija, uključujući i sve stalne članove Saveta bezbednosti.

Član 109.

1. U cilju revizije ove Povelje može se održati Opšta konferencija članova Ujedinjenih nacija na dan i u mestu koji će utvrditi glasovima dve trećine članova Generalne skupštine i glasovima ma kojih sedam članova Saveta bezbednosti. Svaki član Ujedinjenih nacija na Konferenciji imaće jedan glas.

2. Svaka izmena ove Povelje koju Konferencija preporuči dvotrećinskom većinom glasova, stupice na snagu kad je ratifikuju dve trećine članova Ujedinjenih nacija saglasno svom ustavnom postupku, uključujući i sve stalne članove Saveta bezbednosti.

3. Ako se posle stupanja na snagu ove Povelje takva Konferencija ne održi pre desetog zasedanja Generalne skupštine, predlog za sazivanje takve Konferencije staviće se na dnevni red tog zasedanja Generalne skupštine, a Konferencija će se održati ako to bude odlučeno većinom glasova članova Generalne skupštine i glasovima ma kojih sedam članova Saveta bezbednosti.

GLAVA XIX

Član 110.

1. Ovu Povelju ratifikovaće države potpisnice u skladu sa svojim odnosnim ustavnim postupkom.

2. Ratifikacije će biti deponovane kod vlade Sjedinjenih Američkih Država, koja će o svakom izvršenom deponovanju obavestiti sve države potpisnice kao i generalnog sekretara Organizacije kad on bude imenovan.

3. Ova Povelja stupa na snagu pošto ratifikacije deponuju Republika Kina, Francuska, Savez Sovjetskih Socijalističkih Republika, Ujedinjena Kraljevina Britanije i Severne Irske, Sjedinjene Američke Države i većina ostalih država potpisnica. Protokol o deponovanim ratifikacijama sastaviće zatim vlada Sjedinjenih Američkih Država, koja će ga u prepisu dostaviti svim državama potpisnicama.

4. Države potpisnice ove Povelje koje je ratifikuju posle njenog stupanja na snagu postaju članovi osnivači Ujedinjenih nacija na dan deponovanja svojih odnosnih ratifikacija.

Član 111.

Ova Povelja, čiji su kineski, francuski, ruski, engleski i španski tekst podjednako verodostojni, ostaje deponovana u arhivi vlade Sjedinjenih Američkih Država. Njene uredno overene prepiše ova vlada će dostaviti vladama ostalih država potpisnica.

U potvrdu čega su predstavnici vlada Ujedinjenih nacija potpisali ovu Povelju.

Rađeno u gradu San Francisku dvadeset šestog juna hiljadu devet stotina četrdeset pete godine.

[Međ. ug. FNRJ 5/1945, Informacioni centar UN u Beogradu, 1984]